

שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון, היינו כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רנה, אז יאמרו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים: שוכה יי את שביתנו, כאפיקים כנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה, נשא אלמתיו:

שלושה שבאלו כאחד חייבים בויום, וכך סאמנים:

המזמן אמרו: רבותי, מיר וועלן בענטשן (רבותי נברך):
המסובים ענינו: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

המזמן חזר יהוה שם וכו' ומוסיף עוד ברשות, מרנו ורבנו ורבותי נברך (בעשור או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו:
וענין המסובי: ברוך (בעשור או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:
המזמן חזר: ברוך (בעשור או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הזן את העולם כלו בטובו, בחן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול, תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא: [כאמור, פותח את ידה, ומשביע לכל חי רצון:] ברוך אתה יי, הזן את הכל:

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו, ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנתנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

לחנכה ומרים

ועל הנסים, ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות [ועל הנפלאות, ועל הנחמות], ועל המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, לשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים, הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ:

לחנכה

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות זון הרשעה, על עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כדיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היריב, וברו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך, חנכה אלו, להודות ולהלל לשייך:

ועל הכל יי אלהי, יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעד, על שנתת לנו חן ורחמים, ונתת לנו חן ורחמים, על הארץ הטבה אשר נתן לך: ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו, על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מלכות בית דוד משיחך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלהינו, אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, וכלכלנו, והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מפל צרותינו. ונא, אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם. כי אם ליך המלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

בשבת אומרים:

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי, השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך, וברצונך הניח לנו יי אלהינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו כנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש תודש ויריט וחוה"ס וראש השנה אומרים כאן יעלה ויבא:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה, לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום בראש חודש ראש החדש הזה. בספח חג המצות הזה. בשבועות חג השבועות הזה. בסוכות חג הסוכות הזה. בשמיני עצרת ובשמחת תורה שמיני עצרת החג הזה. בראש השנה הזכרון הזה. ביום חוליים האוכלים ביריב יאמרו הכפורים הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים, חוס ותחנון ורחם עלינו והושיענו, כי אלך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי, בונה ברחמי ירושלים. אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל. המלך הטוב, והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח, הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים, וחיים ושלום, וכל טוב, ומכל טוב לעולם אל יחסרנו: אמן.

הַרְחָמֵנוּ, הוא ימלוך עלינו לעולם ועד. הַרְחָמֵנוּ, הוא יתברך בשמים ובארץ. הַרְחָמֵנוּ, הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים. הַרְחָמֵנוּ, הוא יפרנסנו בכבוד. הַרְחָמֵנוּ, הוא ישבר עלנו מעל צוארנו והוא יולכנו קוממיות לארצנו. הַרְחָמֵנוּ, הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו עליו. הַרְחָמֵנוּ, הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות: הַרְחָמֵנוּ, הוא יברך את (אבי מורי) בעל הבית הזה, ואת (אמי מורתני) בעלת הבית הזה, אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. (ואם סמוך על שולחן עצמו יאמר: הַרְחָמֵנוּ, הוא יברך אותי (ואבי ואמי) ואת אשתי ואת זרעי ואת כל אשר לי), אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל, מכל, כל, כן יברך אותנו כלנו יחד, בברכה שלמה, ונאמר אמן:

בְּמֵרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוֹת, שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

- לשבת: הַרְחָמֵנוּ, הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
- לר"ח: הַרְחָמֵנוּ, הוא יחדש עלינו את החדש הזה, לטובה ולברכה:
- ליר"ט: הַרְחָמֵנוּ, הוא ינחילנו יום שכלו טוב:
- לר"י: הַרְחָמֵנוּ, הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:
- לסוכות: הַרְחָמֵנוּ, הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת:

הַרְחָמֵנוּ, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. בחול מגדיל (ביום שמתפללים מוסף (וגם בסעודת מלוה מלכה) אומרים: **מְגִדוּל**) ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לְדוֹד וְלִזְרַעוֹ עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יֵרְאוּ אֶת יי קדְשֵׁיו, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעֲבוּ, וְדַרְשֵׁי יי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב: הוֹדוּ לֵיי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: פוֹתַח אֶת יְדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינוּ, וְהִיָּה יי מְבַטְחוֹ: נַעַר הֵייתִי, גַּם זָרַעְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב, וְזָרַעוֹ מִבְּקֶשׁ לַחֵם: יי עֹז לִי בְּרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

נוסח ספרד

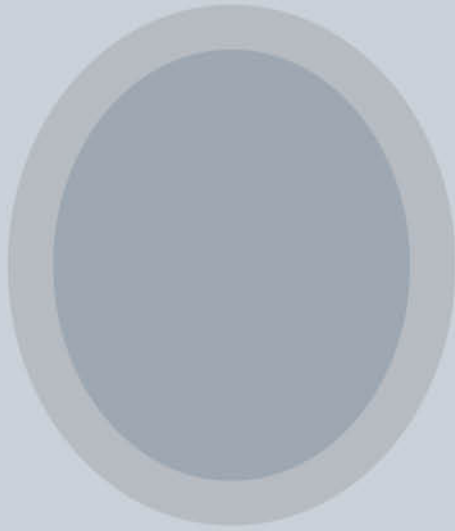
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, כִּשְׂמֵחַךְ יִצְרָךְ לְכַבּוֹד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, יוֹצֵר הָאָדָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצִלְמֵ דְמוּת תְּבִנִיתוֹ, וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיָן עַדִּי עַד. בְּרוּךְ אַתָּה יי יוֹצֵר הָאָדָם:

שׁוֹשׁ תְּשִׁישׁ וְתַגַּל הַעֲקֶרֶה, בְּקַבְרֵי בְּנֵיהֶם לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִקְיָהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

אַבְרָהָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת תְּמִיד תִּהְלֶטוּ בַּיּוֹם: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת
הָאֱלֹהִים יִרְא וְאֵת מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאֲדָם: תִּהְלֶט יְיָ יְדַבֵּר פִּי
וַיִּבְרַךְ כָּל בֶּשֶׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וְעַד: וְאַנְחָנוּ בְּכֹרֶךָ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּהָ: וַיְדַבֵּר אֵלָיו זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ:

תּוֹמָתְךָ: בְּרִשְׁוֹתְכֶם שְׂמִיָּהּ. (יֵשׁ נִחְמָס לִמְדָה: בְּרִשְׁוֹת מַלְאָךְ עֲלֵיךָ קִדְּשֵׁיךָ וּבְרִשְׁוֹתְכֶם. וְעֵשֶׁת: שְׂמִיָּהּ) תּוֹמָתְךָ:
בְּכֹרֶךָ (בְּעֵשֶׂת וְחַיִּיתִי אֱלֹהִינִי) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹךְ: בְּרוּךְ (בְּעֵשֶׂת וְחַיִּיתִי אֱלֹהִינִי) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹךְ וּבְטוֹבוֹ
הַגְּדוֹל תְּמִיד חַיִּינוּ: חַיִּינוּ תּוֹמָתְךָ: בְּרוּךְ (בְּעֵשֶׂת וְחַיִּיתִי אֱלֹהִינִי) שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלֹךְ וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד חַיִּינוּ:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֵת
הָעוֹלָם כְּלוֹ בְטוֹבוֹ בְּחַן בַּחֲסֵד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נִתַּן
לָחֵם לְכָל בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד לֹא
חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסַר לָנוּ מִזֶּן תְּמִיד לְעוֹלָם וְעַד. כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמִפְרָנֵס לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מַחֲיָה וּמִזֶּן
לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בְּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֲסֵדָיו כְּאָמוֹה.
פּוֹתַח אֶת יְדָהּ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַזֶּן
אֶת הַכֹּל:**

**נוֹדָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה
וְרַחֲבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל
תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרָנֵס אוֹתָנוּ:**

לְחֻבָּה וּמִרְיָם

**עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הַהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:**

לְחֻבָּה

בַּיָּמִים מִתְּחִילָתָם בֵּן יוֹחָנָן כִּהָּן גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנֵיו כִּשְׁעֲמֵדָה
מַלְכוּת זֶן הַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁחֲתָם מִתּוֹרַתְךָ
וְלַהֲעִבְרִים מִזִּקְי רְצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם
בְּעֵת צָרָתָם, רַבַּת אֶת רִיבָם, דָּגַת אֶת דַּיָּנֵם, נִקְמַת אֶת נַקְמָתָם,
מִסֵּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וְרִשְׁעִים בְּיַד
צְדִיקִים וּטְוֵנָאִים בְּיַד טְוֵרִים וְחַיִּים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ וְלֶךְ
עֲשִׂיתָ שֶׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלְמְךָ וְלַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
גְּדוֹלָה וּפְרָקוֹן כֹּהִיִּים הַזֶּה. וְאַחַר כֵּךְ כָּאִו כִּנְיָ לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וּפְנֵי
אֶת הַיְכָלְךָ וְטִהַרְוּ אֶת מִקְדְּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹתֶיךָ קִדְּשְׁךָ
וּקְבַעוּ שְׁמוֹנֵת יָמִי חֲנֻכָּה אֵלּוֹ וּבְהַלֵּל וּבְהַדְּרָה וּבְהַלְלָה וּבְהַלְלָה וּבְהַלְלָה
נְסִים וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה:

**עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הַהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:**

**רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הַר
צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. וְעַל מַעֲוֹנְךָ. וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגְּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אַבִּינוּ רָעַנו זִנְנוּ. פְּרַנְסָנוּ. כִּלְכַּלְנוּ. הַרְוִיחָנוּ
הַרוּחַ לָנוּ מִהֲרָה מִכָּל צְרוּתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְיַדֵּי מַתְנֻת
בְּשֶׁר וְדָם. וְלֹא לְיַדֵּי הַלּוֹאֲתָם. אֵלָּא לְיַדֵּי הַמְּלָאָה וְהַרְחֲבָה. הַעֲשִׂיחָה
וְהַפְּתוּחָה. יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא נָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא.
וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ תַּחְזִירָנָה לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:**

בְּשֵׁבַת אוֹמְרִים:

**רְצָה וְהַחְלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי, הַשְּׁבֵת הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מְלַפְנֶיךָ, נְשׁוּבֹת בּוֹ וְנִגְוָה בּוֹ וְנִתְעַנֵּג בּוֹ כְּמִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ, וְאֵל תְּהִי צָרָה וַיִּגְוֹן
בַּיּוֹם מְנוּחָתָנוּ. וְהִרְאָנוּ בְּנֻחָמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בְּעַל הַנְּחֻמּוֹת: וְהַגֵּם שְׂאֲכַלְנוּ
וְשִׁתִּינוּ חֶרֶב בַּיַּתְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחְנוּ. אֵל-תִּשְׁכַּחְנוּ לְנַצַּח וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:**

בְּרַאשׁ תּוֹרַת וּבַיּוֹם טוֹב וּבְחֹל הַמוֹעֵד אוֹמְרִים כֹּאן יַעֲלֶה וַיְבָא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיְבָא, וַיִּגְעֵי וַיִּרְאֶה, וַיִּרְצָה וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקֵד וַיִּזְכֹּר, זְכוּרָנוּ וְחֶרֶן
אֲבוֹתֵינוּ, זְכוּרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְחֶרֶן מְשִׁיחַ בֵּן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְחֶרֶן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ
לְפָלִיטָה לְטוֹבָה, לְחֵן לְחֶסֶד וְלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשִׁלוֹם בַּיּוֹם טוֹבֵיךָ רִאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה: חַג
הַמִּצְוֹת הַזֶּה, בַּיּוֹם (בַּיּוֹם טוֹב) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה: בְּשַׁבְּתוֹת חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה, בַּיּוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ
הַזֶּה: בְּשַׁבְּתוֹת חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה, בַּיּוֹם (בַּיּוֹם טוֹב) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה: בְּשַׁבְּתוֹת חַג עֲצֵרַת הַזֶּה, בַּיּוֹם
טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה: בַּיּוֹם הַזֶּה וְהַזְּכוּרֵן הַזֶּה, בַּיּוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה: לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלַהּוֹשִׁיעֵנוּ.
זְכָרְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבְּרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים,
חֹסֵם וְחַנּוּן וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

**וְתַבְּנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (וְאוֹמֵר בְּלַחֵשׁ) אָמֵן:**

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לְעַד הָאֵל אַבִּינוּ מְלַכְנוּ אֲדִירָנוּ. בּוֹרְאָנוּ.
גּוֹאֲלָנוּ. קְדוֹשָׁנוּ. קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רּוֹעֵנוּ רּוֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמְּלַךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב
לְכָל. שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יַיְטִיב לָנוּ. הוּא
גְּמַלְנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרִיחַ וְהַצְּלָה וְכָל
טוֹב: (וְעוֹנִים אָמֵן)**

הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ: הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשְׂמֵיךָ וּבְאֶרֶץ:
הַרְחַמְנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחַמְנוּ הוּא קָרוֹן לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחַמְנוּ
הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנַצַּח נְצַחִים: הַרְחַמְנוּ הוּא יִפְרַנְסָנוּ בְּכַבּוֹד וְלֹא בְּבוּזֵי בְּהִתַּר

ולא באסור בנחת ולא בצער: הרחמן הוא יתן שלום בינינו: הרחמן הוא ישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו: הרחמן הוא יצליח את דרכינו: הרחמן הוא ישבור עול גלות מהרה מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו מהרה קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף: הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה: הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל. כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי רצון ונאמר אמן: הרחמן הוא יפרוש עלינו סכת שלומו:

- שבת: הרחמן, הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:
- ה'ה: הרחמן, הוא יחדש עלינו את החדש הזה, לטובה ולברכה:
- ה'ו: הרחמן, הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:
- בסוכה: הרחמן, הוא יזכנו לישוב בסכת עורו של לוי: הרחמן הוא ישפיע עלינו שפע קדשה וטהרה משבעה אושפיוזין עלאין קדישין, זכותם תהא מגן וצנה בעדנו: הרחמן הוא יקים לנו את סכת דויד הנופלת:
- במנוחה: הרחמן הוא יגיענו למועדים אחרים הבאים לקראתנו לשלום:
- ה'ט: הרחמן, הוא ינחילנו יום שכלו טוב:

הרחמן הוא יטע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו בבלתי נחטא. ויהיו כל מעשינו לשם שמים:

ברכת האורח:

הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו ויסדר בו כל מעדני עולם ויהיה כשלחנו של אברהם אבינו, כל רעב ממנו יאכל וכל צמא ממנו ישתה. ואל יחסר ממנו כל טוב לעד ולעולמי עולמים אמן: הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה ובעל הסעודה הזאת. הוא וכוני ואשתו וכל אשר לו. בבנים שיחיו. ובנכסים שיברכו. בך וי חילו ופעל ידיו תרצה. ויהיו נכסיו ונכסיו מצלחים וקרובים לעיה. ואל יודקן לפניו ולא לפנינו שום דבר חטא והרהור עון. שש ושמת כל הימים בעשר וכבוד מעתה ועד עולם. לא יבוש בעולם הזה ולא יקלם לעולם הבא. אמן כן יהי רצון:

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויקרבנו לימות המשיח ולבנין בית המקדש ולחיי העולם הבא. מגדיל (ביום שמתפללים מוסף, וכן במצאי שבת אומרים: מגדול) ישועות מלכו. ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: כפירים רשו ורעבו. ודרשי יי לא יחסרו כל טוב: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב. וזרעו מבקש לחם: כל היום חונן ומלוה. וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה. ומה ששתינו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה כדכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יי: ברוכים אתם ליי. עושה שמים וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו: יי עז לעמו יתן. יי יברך את עמו בשלום יושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו שראל ואמרו אמן:

נוסח ע"מ

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר ברא לכבודו:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, יוצר האדם:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנן עדי עד, ברוך אתה יי יוצר האדם:
 שוש תשיש ותגל העקרה, בקבוץ בניה לתוכה בשמחה, ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
 שמחה תשמח רעים האהובים, כשמחך יצירך בגן עדן מקדם, ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:
 סברי מרנן. חסידים לטיים.
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

מלך העולם, אשר ברא לכבודו, דיצה רנה, דיצה וחדוה, ושמחה ורעות, מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחורבות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממשתה נגינתם, ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה: חסידים חקתל, אמן ואמר כי אומרים ומצליח:

1432 # ע"מ

 7 290107 395250

בני ברק: הלפרין 18 • ירושלים: מנלי ישראל 2
 972-5-6154900 • www.wash.co.il • office@wash.co.il
 U.S.A. - Meliur Jolida Tel: 718-494-8707 www.meliurjolida.com
 כל הזכויות שמורות

